

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Η επιστροφή του Ασώτου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή του Ασώτου με τίτλο «Η επιστροφή του Ασώτου», ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων ανέφερε μεταξύ άλλων ότι “μία υπέρβαση της ανθρώπινης φρενοβλάβιας της εσωτερικής διασπάσεως είναι σε τελευταία ανάλυση η μετάνοια. Επανεύρεση του αληθινού μας εαυτού μέσα στη σχέση αγάπης με τον Πατέρα”.

“Αυτές τις μέρες, στην αρχή του Τριωδίου εν όψει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής η Εκκλησία μας προτρέπει και πάλι, όλους όσους λίγο η πολύ απομακρυνθήκαμε, σε μία ειλικρινή μετάνοια. Μας καλεί στην επανεύρεση του αληθινού εαυτού μας, μέσα στην αγάπη του Θεού”, τόνισε.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Όλα τὰ εἶχε στό πατρικό του σπίτι ὁ νέος τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Καί ἄνεση καί πλούτη καί στοργή πολλή. Κι ὅμως ὅλα τοῦ φαίνονταν στενά καί μονότονα κι ἡ πατρική ἀγάπη σκλαβιά. Γι’ αὐτό τελικά ἀπαίτησε ἀπερίφραστα τό μερίδιο τῆς κληρονομιάς. «Πατέρα, δός μου ὅτι ἀπ’ τήν παρουσία σου μοῦ ἀναλογεῖ. Κι’ ὑστέρα ἀπό λίγες μέρες μάζεψε τὰ πάντα καί ταξίδεψε σέ χώρα μακρινή. Ἐκεῖ σπατάλησε τήν παρουσία του ζώντας ἄσῳτα, σπάταλα».

Ἡ σημερινή παραβολή ἀποκαλύπτει τή βαθύτερη φύση τῆς ἁμαρτίας, πού εἶναι ἡ ἀνταρσία τοῦ ἀνθρώπου κι ἡ τελική παραπλάνησίς του.

Στόν παραλογισμό αὐτόν τοῦ ἁσώτου τὰ πράγματα ἔχουν χάσει τίς ὀρθές σχέσεις κι ἀναλογίες τους. Ἡ ἁμαρτία παίρνει τό πινέλο τῆς φαντασίας καί ἀλλοιώνει τήν ὄψη τῶν πραγμάτων. Τό λόγο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ τίς παρουσιάζει σάν βαρειές ἀλυσίδες, τή θαλπωρή καί τήν εἰρήνη τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἀνάξιες λόγου, τήν πείρα καί τίς συμβουλές τῶν παλαιότερων ἀπαρχαιωμένες ἀντιλήψεις. Τό κυριότερο ὅμως, καταστρέφει τήν προσωπική σχέση μέ τό Θεό-Πατέρα.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπαιτεῖ ἅπ’ Ἐκεῖνον ὅ,τι μπορεῖ νά πάρει, ὑγεία, δύναμη, μυαλό, δημιουργικότητα, ἀπόλυτη ἐλευθερία, γιά νά τὰ χρησιμοποιήσῃ μακριά Του. Μέ δικά του κριτήρια. Δέν θέλει «πάρε-δῶσε» μέ τόν Πατέρα. Λές κι Αὐτός, ἅπ’ τόν ὁποῖο πῆρε τὰ ἀγαθά, νά μήν ὑπάρχει πιά.

Ἡ γεύση τῆς χωρίς ἀγάπη μοναξιᾶς εἶναι πιό σκληρή ἀπό τήν ἴδια τή στέρηση, τή ζωή πλάι στούς χοίρους καί τὰ ξυλοκέρατα.

Ὑπάρχει ὅμως κάτι ἐλπιδοφόρο σ αὐτή τήν ἀνάλυση τῆς ἁμαρτίας, τό «εἰς ἑαυτόν δέ ἔλθων». Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὅλα τὰ περιθώρια νά ξεπεράσῃ τό κύκλωμα τῆς παραφροσύνης. Καί ὁ ἄσῳτος τό ξεπέρασε. Ἦλθε «εἰς ἑαυτόν». Βρῆκε τόν πραγματικό ἑαυτό του, ξαναβρίσκοντας τήν προσωπική σχέσι μέ τόν πατέρα του.

Μία ὑπέρβαση τῆς ἀνθρώπινης φρενοβλάβιας τῆς ἐσωτερικῆς διασπάσεως εἶναι σέ τελευταία ἀνάλυση ἡ μετάνοια. Ἐπανεύρεση τοῦ ἀληθινοῦ μας ἑαυτοῦ μέσα στή σχέσι ἀγάπης μέ τόν Πατέρα.

Αὐτές τίς μέρες, στήν ἀρχή τοῦ Τριωδίου ἐν ὄψει τῆς Αγίας καί Μεγάλης

Τεσσαρακοστῆς ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει καί πάλι, ὅλους ὅσους λίγο ἢ πολύ ἀπομακρυνθήκαμε, σέ μία εἰλικρινῇ μετάνοια. Μᾶς καλεῖ στήν ἐπανεύρεση τοῦ ἀληθινοῦ ἑαυτοῦ μας, μέσα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.